

Daar buiten in de zintuigwereld
 Verliest gedachtemacht haar eigenheid;
 En geesteswerelden vinden
 Het mensenwezen terug,
 Dat daar zijn kiem ooit had
 Zijn zielenvruchten echter,
 Moet het in zichzelf vinden.

Voorpret

Als je op reis wilt gaan, is de voorbereiding al een beleving op zich. Je bladert in reisgidsen – niet alleen folders met appartementen – maar in boeken die eerdere reizigers schreven. Je ontdekt wat je wilt bezoeken, je leert van de geschiedenis van stad of land. Als je eenmaal daar bent, dan weet je dat je daar een ander mens zult zijn dan je doorgaans bent. Andere dagindeling, minder moeten, veel meer mogen. En als je een hotel geboekt hebt – want een appartement is toch ook nodig – dan heb je al een beetje een thuis daar, terwijl je nog hier bent.

De tweede weekspreek refereert aan zo'n reis. Niet fysiek zoals we over een paar maanden weer gaan maken, maar de reis die ons zielenleven wacht, als onze zintuigen aangetrokken worden door de wereld om ons heen. De bestemming is het huis dat we ginds in de geesteswereld hebben; waar we woonden voor we hier op aarde onze plek vonden. We komen daar niet met ons dagelijkse bewustzijn. We zijn er een werkelijk een ander mens. De logica van ons gewone denken geldt daar niet meer: gedachtemacht verliest zijn eigenheid. We worden verwelkomd door de geesteswereld in een sfeer van herkenning, zoals oude vrienden elkaar ontmoeten.

De meeste reizen die geboekt worden hebben een retourbiljet. Want hoe mooi het daar ook is; hier is ons dagelijkse woning. Vakantiegangers die hun reis in een – soms letterlijke – roes beleefd hebben en niets meer mee terugnemen dan een lege portemonnee missen de vreugde van het thuiskomen en nagenieten van de reis: foto's, souvenirs en wellicht het gevoel dat je van degene die je daar was, toch iets meegenomen hebt naar je dagelijkse leven. Onze zomerse reis van de binnenwereld van de ziel, naar de buitenwereld van de geest heeft ook een retourbiljet. Wat neem je mee als je terugkomt, welke vruchten pluk je van je reis? Sla je de brug tussen voorjaar en herfst wanneer je later deze herfstspreek leest?

Weekspreek 28 13 – 19 oktober,

Ik kan in 't innerlijk nieuw beleefd
 De wijde van het eigen wezen voelen
 En krachtvervuld gedachtenstralen
 Uit zielenzonnlicht
 Oplossend aan de levensraadsels wijden,
 Aan de vervulling van zo menige wens verlenen,
 Waaraan de hoop reeds was ontvloten.

Als je dat kunt dan heb je iets van de wijde van de geesteswereld meegenomen in je ziel; is je denken dat zijn logica scheen te verliezen verrijkt en kun je met een nieuw elan het leven aan. Dat ligt allemaal voor ons.

De weekspreek zegt: mis het niet, geniet nu al in het voorjaar van de voorpret, beleef de wijde van de zomer, oogst in de herfst de vruchten.

Rudolf Steiner schreef voor iedere week van het jaar een spreuk die kleur en betekenis geeft aan de loop van het jaar. Hij beschreef met woorden van 100 jaar geleden de werkelijkheid van nu. De weespreuken zijn door mij vrij vertaald. Het origineel lees je hier: <https://www.antrovista.com/verdieping> - klik op weespreuk.

Kees Verhage